
Δ Ξ Κ Η Ν Η

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Σωκράτηη! Έεεε, Σωκρατάαακι!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ *(Με ύφος ενοχλημένο και υπεροπτικό.)* Γιατί με φωνάζεις, ταπεινό ζώφιο;
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Πες μου πρώτα, βρε παιδί μου, τι κάμεις εκειαπάνω;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Αιθεροβατώ και επισκοπώ τον ήλιο!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Από εκειαπάνω θα βλέπεις και τους θεούς καλύτερα, αφού είσαι πιο σιμά, παρά κάτω εδώ, από τη γης... Γι' αυτό;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Δε θα ξεδιάλυνα ποτέ σωστά τα ουράνια φαινόμενα εάν δε μετεώριζα το νου μου και δεν έσμιγα τον λεπτολόγο στοχασμό μου με τον εξίσου λεπτόπνοο αγέρα. Ενώ αν ήμουν κάτω και κοιτούσα τα πάνω από κάτω τίποτα δε θα 'βρισκα! Όχι για άλλο λόγο, αλλά η γη τραβά με δύναμη στο μέρος της το τσαγανό του στοχασμού. Θα το 'χεις δει αυτό στα κάρδαμα...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Πώς είπατε; Του στεναγμού τα κάρδαμα τα τρώνε με τα τσάγανα;
(Σκέφτεται λιγάκι αμήχανος.) Έλα τώρα, έλα, κατέβα σε μένα, Σωκρατάκη μου, πρέπει να μου μάθεις αυτά που μ' έφεραν ως εδώ στη σχολή σου.
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ *(Κατεβαίνει από τη σκάλα)* Λοιπόν, γέροντα; Τι σε φέρνει εδώ, στο ταπεινό μας εκπαιδευτικό κέντρο; Δεν πιστεύω να 'ρθες να μου ζητήσεις τίποτες αποδείξεις για ΦΠΑ, γιατί θα σου αποδείξω το τρίτο το μακρύτερο...
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Όχι, όχι, θεός φυλάξοι... Να, βρε Σωκράτη μου, αυτό που θέλω είναι να με μάθεις πώς να μιλάω έτσι... γαλιφομαλαγανοκουνιστολαμογιο-καταφερτζίδικα, ξέρεις εσύ! Με τραβολογάνε εδώ κι εκεί οι τόκοι και οι δανειστές, μου κατάσχουνε το βιος, μου 'χουν φάει την ψυχή πάει, δε βαστάω άλλο ο δόλιος, απήυδησα!
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Χμ... Πώς τα κατάφερες κι έφτασες σ' αυτό το χάλι;

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τι να λέμε τώρα; Ξεκίνησα με τη μεγαλομανία, που μ' έφερε στην Αθήνα... Μετά μ' έπιασε οξύτατη γυναικοτύφλωση, κι άρχισα να φεσώνομαι για τα καλά... Αυτό εξελίχτηκε σε εσπατίτιδα: χρειαζόμουνα πέντ-έξι εργολαβίες το μήνα για να καλμάρω. Μετά — δεν ξέρω πού στο διάολο την τσίμπησα — ανέβασα βαριάς μορφής δανειοεπιληψία, κι αγόρασα μαγαζιά στο κέντρο, σπίτι στη Κηφισιά, εξοχικό στην Αίγινα και παραθεριστικό στην Εύβοια. Μόλις είπα: «πάει, συνήφερα, θεούλη μου», να σου και με πιάνει μια χρηματιστηριοκωλίτιδα, μου άλλαξε τα φώτα. Τέλος με βάρωσε μια αρρώστια, πολύ ζόρικη να την περάσεις, η σουζομανία! Τώρα δε μου 'φταναν όλα τ' άλλα τα χαίρια, με κυνηγάνε κι οι Τρωικανοί να τους γυρίσω πίσω τα κερατιάτικα. Μου 'χει γίνει ο βίος αβίωτος. Αλλά εσύ θα μου μάθεις εκείνον τον άλλο τρόπο που ξέρεις να μιλάς χωρίς να λες στο τέλος τίποτα! Κι ό,τι κοστίζει, σου τ' ορκίζομαι στους θεούς, θα σε πληρώσω! Να, έχω εδώ το κάτι τις... *(του δίνει με τρόπο φακελλάκι)*

ΣΩΚΡΑΤΗΣ *(αρπάζει το φακελλάκι)* Για ποιους θεούς μού τσαμπουνάς! Πρώτα-πρώτα, θεοί για μας δεν υπάρχουν!

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μπα; Και πού ορκιζόσαστε; Μη μου πεις στα γουρουνόπουλα, όπως στη Σκουρτού;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Θέλεις να μάθεις σωστά τα καθέκαστα για τους θεούς;

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Ναι, μα το Θεό... ε,... αν υπάρχει!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Και να συναναστραφείς σε συζητήσεις τα Σύγνεφα, τις δικές μας θεότητες;

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Όσο τίποτες άλλο!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Άδωνη! Έλα δω, βρε παρλαπίπα! Φέρε μου τα σύνεργα της εγγραφής! *(ο Άδωνης του φέρνει από μέσα το ειδικό σκαμνάκι και το στεφάνι)* Κάθησε εδώ λοιπόν, σ' αυτό το ιερό σκαμνάκι...

ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ *(κάθεται)* Να με, που κάθησα!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Πάρε τώρα και φόρα ετούτο το στεφάνι...

- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Τι σόι κλαριά είν' αυτά; Αμάν, Σωκράτη, μπας και σκοπεύετε να βγάλετε το Πάσχα με μένανε;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Όχι, μη σκιάζεσαι, αυτά γίνονται πάντα για τους καινούργιους.
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Κι έπειτα εγώ τι όφελος θα 'χω;
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Θα γίνεις ξεφτέρι, ροκάνα και μπουχός στα λόγια! Μόνο σταμάτα να κουνιέσαι!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μια φορά δε με γελάς! Έτσι που με κοπανάς, μπουχός θα γίνω σε λίγο...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ *(προσεύχεται)* Στασιά εκστασιών, σκάσε γέρο και άκουγε σιωπών...
Κύριε των δυνάμεων, απροσμέτρητε Αέρα ο την γην κρεμάσας...
Η δόξα του Αιθέρος και υπεραγία Νεφέλαι το βροντοκεραύνωμα!
Συναχθείτε, δεσποσύνα ημών, φανείτε μετέωροι του δασκάλου, αμήν!
- ΣΤΡΙΜΟΥΡΑΣ Μη, μη, όχι ακόμα, να προλάβω να βάλω την τραγιάσκα μη γίνω μούσκεμα! Και δεν ήξερα ο ταλαίπωρος, να φέρω απ' το σπίτι και την κάπα...
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ Κοπιάστε, λοιπόν, τιμημένα μου Σύννεφα, ελάτε!
Από του Ολύμπου τις χιονοσκέπαστες, ιερές κορφές
κι από τα απέραντα περβόλια του ασύχαστου Ωκεανού,
εδώθε συναχτείτε.
Αν σε πηγές κρυφές χορεύετε με τις Νεράιδες
κι αν με κανάτια χρυσαφένια παίρνετε νερό
από τις εκβολές του Νείλου, από την Τριχωνίδα λίμνη
κι από του Γιβραλτάρ το κυματόβρεχο ακρωτήριο,
ελάτε,
την προσευχή μου ακούστε και φανείτε
να σας χαρεί κι αυτός εδώ ο κακομοίρης
που πρόθυμα τα πρόσφορα σάς φέρνει...